

Evoluția conceptului de inteligență emoțională

Nicolae Sfetcu

30.12.2019

Sfetcu, Nicolae, "Evoluția conceptului de inteligență emoțională", SetThings (30 decembrie 2019), URL = <https://www.setthings.com/ro/evolutia-conceptului-de-inteligenta-emotionala/>

Email: nicolae@sfetcu.com

Acest articol este licențiat sub Creative Commons Attribution-NoDerivatives 4.0 International. Pentru a vedea o copie a acestei licențe, vizitați <http://creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0/>.

Inteligența emoțională (IE) este un set de abilități pentru răspunsurile la evenimente care constituie emoții. (Mayer și Salovey 1997) (Salovey și Mayer 2016) Prin integrarea inteligenței cu emoția se pot determina „cel puțin unele răspunsuri „corecte” în ceea ce privește sentimentele” (Mayer și Salovey 1997, 9) pentru a distinge indivizii în funcție de IE într-un context cultural dat. (Morgan, Izard, și King 2010) Biograful lui Steve Jobs, Walter Isaacson, a atribuit o parte din succesul lui Jobs în conducerea Apple capacităților sale de a identifica, analiza și controla emoțiile. „El a știut, intuitiv, cum să creeze produse care să mulțumească, interfețe prietenoase și mesaje de marketing atrăgătoare.” (Isaacson 2011) Rezultă că nu inteligența în sensul tradițional a făcut din Jobs un lider în industria sa. El a înțeles, în realitate, oamenii mai bine decât concurenții săi, folosindu-se de această înțelegere în proiectarea produselor firmei Apple.

Inteligența emoțională este capacitatea indivizilor de a recunoaște propriile emoții și pe cele ale celorlalți, de a discerne între sentimente diferite și de a le eticheta corect, folosind

informațiile emoționale pentru a ghida gândirea și comportamentul și a gestiona și regla emoțiile pentru a se adapta mediilor sau pentru a atinge obiectivele proprii.

Există mai multe modele care au ca scop măsurarea nivelurilor IE. Modelul original al lui Goleman este un model mixt care combină abilitățile cu trăsăturile. (D. Goleman 1998) Un model al trăsăturilor a fost dezvoltat de Konstantinos V. Petrides în 2001 (Petrides și Furnham 2001) cu accent pe auto-cunoaștere, iar un model al abilităților a fost dezvoltat de Peter Salovey și John Mayer în 2004 concentrându-se pe relaționarea socială. (Mayer, Salovey, și Caruso 2004)

S-a constatat, fără a fi demonstrat științific, că persoanele cu un IE ridicat au o sănătate mentală mai mare, performanță mai bună la locul de muncă și abilități de conducere. Goleman a indicat că IE a reprezentat 67% din abilitățile necesare pentru performanțe ca lideri, și a contat de două ori mai mult decât expertiza tehnică sau IQ. (Daniel Goleman 1998)

Darwin a evidențiat importanța expresiei emoționale pentru supraviețuire. În secolul 20 cercetătorii au început să conștientizeze importanța aspectelor non-cognitive pentru inteligență. Immanuel Kant (1724-1804) distingea „trei tipuri de acțiuni”: (i) acțiunea tehnică (modul de gestionare a obiectelor), (ii) acțiunea pragmatică (modul de a face față oamenilor) și (iii) acțiunea etică (modul de abordare a valorilor morale), transferate de Müller-Merbach la nivelul inteligenței. (Müller-Merbach 2007) Distincția dintre acțiunea tehnică, pragmatică și etică ajută la conștientizarea responsabilității totale a agenților. Conform lui Kant, acestor acțiuni le corespund imperativul ipotetic subordonat imperativelor categorice. Există o ierarhie între cele trei tipuri de acțiuni și imperativele corespunzătoare. Problematice și imperativul afirmativ sunt ipotetice prin faptul că sunt subordonate imperativului categoric. Conform lui Russell, (Russell 1967, 683) imperativul ipotetic spune cum trebuie acționat în funcție de scop, spre deosebire de imperativele categorice care declară necesitatea unor acțiuni fără a ține cont de niciun scop; astfel imperativul

categoric „acționează ca și cum maximul acțiunii tale ar deveni prin voia ta o lege naturală generală.” (Russell 1967, 683)

În 1920, E. L. Thorndike, a folosit termenul de inteligență socială în relațiile umane, propunând mai multe tipuri de inteligență. În 1940, David Wechsler, a evidențiat importanța factorilor afectivi, personali și sociali în a prezice capacitatea cuiva de a reuși în viață.

Termenul „inteligență emoțională” a apărut pentru prima dată într-o lucrare din 1964 a lui Michael Beldoch, (Davitz și Beldoch 1964) și în lucrarea din 1966 a lui B. Leuner intitulată „Inteligență emoțională și emancipare” în Jurnalul psihoterapeutic: “Practica psihologiei copiilor și psihiatria copiilor”. (Leuner 1966) În 1983, în *Frames of Mind: The Theory of Multiple Intelligences*, Howard Gardner introduce ideea inteligențelor multiple, interpersonale și intrapersonale. (Gardner 1983) Termenul a reapărut în teza de doctorat a lui Wayne Payne, *A Study of Emotion: Developing Emotional Intelligence* în 1985. (Payne 1985)

Prima utilizare a termenului „EQ” (Emotional Quotient) a fost în un articol a lui Keith Beasley în 1987 în revista britanică *Mensa*. (Beasley 1987) În 1989, Stanley Greenspan a prezentat un model care descrie IE, urmat de un altul al lui Peter Salovey și John Mayer publicat în anul următor. (Salovey și Mayer 2016)

Psihologii John Mayer și Peter Salovey au introdus conceptul de inteligență emoțională ca „Abilitatea de a percepe emoțiile, de a accesa și de a genera emoții, astfel încât să ajute gândirea, să înțeleagă emoțiile și cunoștințele emoționale și să regleze emoțional reflectiv, astfel încât să promoveze creșterea emoțională și intelectuală”. (Mayer și Salovey 1993) Termenul a devenit cunoscut odată cu publicarea cărții lui Goleman: *Emotional Intelligence – Why it can matter more than IQ*. (Daniel Goleman 1996) În 1996, Reuven Bar-On a dezvoltat prima măsurare științifică validată a inteligenței emoționale, printr-un test acoperă cinci domenii: intrapersonal,

interpersonal, adaptabilitate, managementul stresului și dispoziție generală. (Bar-On 2004)
Distincția dintre inteligența emoțională a trăsăturilor și inteligența emoțională a abilităților a fost introdusă în anul 2000. (Petrides și Furnham 2000)

În cel mai general sens, inteligența emoțională (IE) se referă la capacitatea de a recunoaște și regla emoțiile în noi înșine și în ceilalți (Goleman, 2001).

Relația dintre inteligența emoțională și personalitate a fost luată în considerare în mai multe modele de inteligență emoțională, precum modelele mixte ale lui Bar-On și Goleman. În aceste modele componentele inteligenței emoționale sunt similare cu cele din teoria personalității. (Mayer, Salovey, și Caruso 2000) Această suprapunere este evidentă în comparațiile empirice ale constructelor. (Brackett și Mayer 2003) (Sala 2002) Inclusiv în modelul lui Mayer și Salovey se pot evidenția corelații empirice semnificative cu personalitatea. De asemenea, alexitimia este definită prin patru caracteristici cheie: dificultate în identificarea sentimentului și distingerea dintre sentimente și senzațiile corporale ale excitației emoționale; dificultate în descrierea sentimentelor față de alți oameni; procese imaginare restrânse evidențiate de o lipsă de fantezie; și un stil cognitiv legat de stimul și orientat extern care se bazează pe indicii și semnale externe mai degrabă decât pe indicatori interni. Deși trăsăturile alexitimiei prezintă construcția pentru a fi un tip de diagnostic psihiatric sau categorie de diagnostic, este important să subliniem că nu este niciuna. În schimb, este un amestec complex de trăsături de personalitate, care rămâne stabil în timp, chiar și după ce stresul sau depresia s-au diminuat. (Taylor și Bagby 2000) Cercetătorii au evidențiat o asocierie inversă între constructele alexitimiei și inteligența emoțională. (Schutte et al. 1998) Cercetători precum Robert Sternberg și Howard Gardner susțin că testele IQ măsoară doar un aspect restrâns al capacității intelectuale umane, și depind de cultură

Există o multitudine de definiții ale inteligenței emoționale:

Nicolae Sfetcu: Evoluția conceptului de inteligență emoțională

- „Capacitatea de a monitoriza sentimentele și emoțiile proprii și ale altora, de a le discrimina între ele și de a folosi aceste informații pentru a ghida gândirea și acțiunile unuia”. (Salovey și Mayer 2016)
- „O serie de capacități, competențe și abilități non-cognitive (emoționale și sociale), care influențează capacitatea unuia de a reuși să facă față cerințelor și presiunilor de mediu. “ (Bar-On 2004)
- „Capacitățile de a crea rezultate optime în relațiile cu tine și cu ceilalți.” (Six Seconds 2010)
- „Inteligența emoțională este ansamblul de abilități la care ne place să ne gândim că sunt de cealaltă parte a fișei de raport din competențele academice.” (Elias 2001)
- „Capacitatea de a percepe emoțiile, de a accesa și de a genera emoții, astfel încât să ajute gândirea, să înțeleagă emoțiile și semnificațiile emoționale și să reglementeze emoțional în moduri care promovează creșterea emoțională și intelectuală.”, (Mayer, Salovey, și Caruso 2004) definiție revizuită
- „Abilitatea mentală cu care ne naștem ne oferă sensibilitatea emoțională și potențialul pentru abilitățile de management emoțional care ne ajută să ne maximizăm sănătatea, fericirea și supraviețuirea pe termen lung.”, (Hein 2005)
- „Să știi cum să separi sănătos de sentimentele nesănătoase și cum să transformi sentimentele negative în cele pozitive. „ (Hein 2005)
- „Inteligența emoțională este potențialul înnăscut de a simți, folosi, comunica, recunoaște, aminti, învăța de la, gestiona, înțelege și explica emoțiile.” (Stock 2008)
- „Inteligența emoțională este abilitatea ta de a recunoaște și înțelege emoțiile din tine și din ceilalți și capacitatea ta de a folosi această conștientizare pentru a-ți gestiona comportamentul și relațiile.” (a548)
- „EQ atinge stăpânirea de sine și socială prin a fi inteligent cu emoții de bază.” (Bradberry, Greaves, și Lencioni 2009)

Avantajele inteligenței emoționale: (Tripathy 2018)

- îmbunătățește relațiile cu oamenii
- îmbunătățește comunicarea cu oamenii
- îmbunătățește abilitățile de empatie
- acționând cu integritate, te ajută să obții respectul celorlalți
- îmbunătățește perspectivele de carieră
- gestionarea mai sigură a schimbării
- crește plăcerea muncii

- te face să te simți încrezător și pozitiv în atitudine
- reduce nivelul de stres
- crește creativitatea
- te ajută să înveți din greșeli.

IE influențează o mulțime de factori, precum (Tripathy 2018)

- Motivația și creativitatea
- Luarea deciziilor
- Negocierea
- Conducerea
- Dezvoltarea personala
- Educația

În *Emotional Intelligence in Organizations*, Stéphane Côté clasifica IE în mai multe ramuri, cu abilitățile specifice fiecărei ramuri și măsurarea acestor abilități, astfel : (Côté 2014)

- Succesiunea și exprimarea emoțiilor
 - Capacitatea de a identifica emoțiile pe care le simt alții, (Elfenbein și Eisenkraft 2010) numită și capacitate empatică, (Côté et al. 2011) capacitatea de recunoaștere a emoțiilor (Rubin, Munz, și Bommer 2005) și capacitatea de recepție nonverbală. (Buck et al. 1980)
 - Capacitatea de a detecta autenticitatea expresiilor emoționale ale altora. (Groth, Hennig-Thurau, și Walsh 2009) (Mayer și Salovey 1997)
 - Capacitatea de a evalua propriile emoții. (Salovey și Mayer 2016)
 - Capacitatea de a exprima în mod clar propriile emoții ale altora. (Buck et al. 1980) (Salovey și Mayer 2016) (Zuckerman et al. 1976)

- Folosirea emoțiilor (Salovey și Mayer 2016)
 - Cunoașterea efectelor sistematice ale emoțiilor asupra proceselor cognitive. (Fine et al. 2003) (Morgan, Izard, și King 2010) (Salovey și Mayer 2016)
 - Capacitatea de a valorifica emoțiile pentru a ghida activitățile cognitive și a rezolva problemele. (Mayer și Salovey 1997, 12)
- Înțelegerea emoțiilor
 - Capacitatea de a înțelege limbajul emoțional. (Fine et al. 2003) (Mayer și Salovey 1997)
 - Capacitatea de a analiza relațiile de cauză și efect dintre evenimente și emoții. (Mayer și Salovey 1997) (Morgan, Izard, și King 2010)
 - Capacitatea de a înțelege cum emoțiile de bază se combină pentru a forma emoții complexe. (Mayer și Salovey 1997, 13)
- Reglarea emoțiilor (Côté și Hideg 2011)
 - Capacitatea de a stabili obiective de reglementare a emoțiilor. (Mayer și Salovey 1997)
 - Capacitatea de a selecta strategiile de reglare a emoțiilor. (Côté și Hideg 2011)
 - Capacitatea de a implementa strategii de reglare a emoțiilor. (Côté, Gyurak, și Levenson 2010) (Sheppes et al. 2014)

Conform unui articol din jurnalul *Annual Psychology*, (Mayer, Roberts, și Barsade 2007)

inteligența emoțională este corelată pozitiv cu:

- Relații sociale mai bune pentru copii
- Relații sociale mai bune pentru adulți
- Indivizii puternic inteligenți emoțional sunt percepuți mai pozitiv de către alții

- Relații familiale și intime mai bune
- mai bună activitate academică
- Relații sociale mai bune în timpul performanței la locul de muncă și în negocieri
- Bunăstare psihologică mai bună
- Permite auto-compasiunea

Pentru majoritatea specialiștilor, cunoașterea sau inteligența cognitivă nu pot fi singurul predictor al succesului (Dulewicz și Higgs 2000) (R. E. Boyatzis și Saatcioglu 2008) au arătat că posibilitatea de a prezice performanța unui lider depinde de o serie de competențe care pot fi grupate în trei categorii: (Howard și Bray 1988)

1. Competențe de inteligență cognitivă : sistemele de gândire
2. Competențe de inteligență emoțională (abilități intrapersonale) : capacitatea de adaptare
3. Competențe de inteligență socială (abilități interpersonale) : relaționarea socială. (Tovar 2013)

Competența a fost inițial definit ca fiind capacitatea indivizilor de a răspunde cerințelor din mediul lor, oferind satisfacție sau un sentiment de eficacitate. (White 1959) Penrose a sugerat că eficiența unei firme crește în cazul unor competențe distinctive. (Nordhaug și Grønhaug 1994, 91) McClelland (McClelland 1973) a afirmat că aceste competențe pot fi învățate. Boyatzis (Gunz 1983) a definit termenul „competență” drept „caracteristica de bază a individului legată cauzal de o performanță efectivă sau superioară,” cu referire la cerințele postului și contextul organizațional. Spencer și Spencer (Spencer Jr. și Spencer 1993) au preluat ideea lui Boyatzis definind competența drept „caracteristica care stă la baza individului legată cauzal de o performanță eficientă sau superioară, în raport cu un criteriu”. Levy-Leboyer (Lévy-Leboyer 1997, 13) a definit competențele ca fiind „coduri de conduită pe care unii oameni le gestionează mai bine decât altele,

și le fac eficiente într-o situație dată.” Dincolo de competențe, este importantă și dorința de a folosi propriul talent. (R. Boyatzis și McKee 2006)

Descartes a afirmat că „este imposibil ca sufletul să simtă o pasiune fără ca această pasiune să fie cu adevărat așa cum o simte,” menționând că „cei care sunt cei mai agitați de pasiunile lor nu sunt cei care se cunosc cel mai bine”. (Descartes 1989) (Daniel Goleman 2002) (Mayer și Geher 1996) Emoțiile sunt atât cauza, cât și subiectul multor eșecuri ale cunoașterii de sine. Mulți se pierd prin autoamăgire. (Fingarette 1969) (Mele 1992) Autoamăgirea implică eșecul cunoașterii de sine. Există anumite procese neurologice subiacente pentru amăgire. (Hirstein 2005) (Scarantino și de Sousa 2018) evidențiază trei surse distincte de autoamăgire care depind de emoții:

1. Legătura emoției cu schimbările corporale
2. Rolul emoțiilor în determinarea sărăciei dintre potențialele obiecte de atenție sau îngrijorare (Greenspan 2000)
3. Implicarea normelor sociale în determinarea emoțiilor. (Averill 1982)

Bibliografie

- Averill, J. R. 1982. *Anger and Aggression: An Essay on Emotion*. Springer Series in Social Psychology. New York: Springer-Verlag. <https://doi.org/10.1007/978-1-4612-5743-1>.
- Bar-On, Reuven. 2004. „The Bar-On Emotional Quotient Inventory (EQ-i): Rationale, description and summary of psychometric properties”. În *Measuring emotional intelligence: Common ground and controversy*, 115–45. Hauppauge, NY, US: Nova Science Publishers.
- Beasley, K. 1987. „The Emotional Quotient”.
<http://www.keithbeasley.co.uk/EQ/Original%20EQ%20article.pdf>.
- Boyatzis, Richard E., și Argun Saatcioglu. 2008. „A 20-year view of trying to develop emotional, social and cognitive intelligence competencies in graduate management education”. *Journal of Management Development* 27 (1): 92–108.
<https://doi.org/10.1108/02621710810840785>.
- Boyatzis, Richard, și Annie McKee. 2006. „Intentional Change”. *Journal of Organizational Excellence* 25 (3): 49–60. https://www.academia.edu/24974034/Intentional_change.
- Brackett, Marc A., și John D. Mayer. 2003. „Convergent, Discriminant, and Incremental Validity of Competing Measures of Emotional Intelligence”. *Personality and Social Psychology Bulletin* 29 (9): 1147–58. <https://doi.org/10.1177/0146167203254596>.

- Bradberry, Travis, Jean Greaves, și Patrick M. Lencioni. 2009. *Emotional Intelligence 2.0*. Har/Dol En edition. San Diego, Calif.: TalentSmart.
- Buck, Ross, Reuben M. Baron, Nancy Goodman, și Beth Shapiro. 1980. „Unitization of spontaneous nonverbal behavior in the study of emotion communication”. *Journal of Personality and Social Psychology* 39 (3): 522–29. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.39.3.522>.
- Côté, Stéphane. 2014. „Emotional Intelligence in Organizations”. SSRN Scholarly Paper ID 2414419. Rochester, NY: Social Science Research Network. <https://papers.ssrn.com/abstract=2414419>.
- Côté, Stéphane, Anett Gyurak, și Robert W. Levenson. 2010. „The Ability to Regulate Emotion Is Associated with Greater Well-Being, Income, and Socioeconomic Status”. *Emotion (Washington, D.C.)* 10 (6): 923–33. <https://doi.org/10.1037/a0021156>.
- Côté, Stéphane, și Ivona Hideg. 2011. „The Ability to Influence Others via Emotion Displays: A New Dimension of Emotional Intelligence”. *Organizational Psychology Review* 1 (1): 53–71. <https://doi.org/10.1177/2041386610379257>.
- Côté, Stéphane, Michael W. Kraus, Bonnie Hayden Cheng, Christopher Oveis, Ilmo van der Löwe, Hua Lian, și Dacher Keltner. 2011. „Social Power Facilitates the Effect of Prosocial Orientation on Empathic Accuracy”. *Journal of Personality and Social Psychology* 101 (2): 217–32. <https://doi.org/10.1037/a0023171>.
- Davitz, Joel R, și Michael Beldoch. 1964. *The Communication of Emotional Meaning [by] Joel R. Davitz, with Michael Beldoch [et Al.* New York: McGraw-Hill.
- Descartes, Rene. 1989. *The Passions of the Soul: Les Passions De l'Âme*. Traducere de Stephen Voss. Indianapolis: Hackett Publishing Company, Inc.
- Dulewicz, Victor, și Malcolm Higgs. 2000. „Emotional intelligence: A review and evaluation study”. *Journal of Managerial Psychology* 15 (4): 341–72. <https://doi.org/10.1108/02683940010330993>.
- Elfenbein, Hillary Anger, și Noah Eisenkraft. 2010. „The Relationship between Displaying and Perceiving Nonverbal Cues of Affect: A Meta-Analysis to Solve an Old Mystery”. *Journal of Personality and Social Psychology* 98 (2): 301–18. <https://doi.org/10.1037/a0017766>.
- Elias, Maurice. 2001. „A View on Emotional Intelligence and the Family”. Edutopia. 2001. <https://www.edutopia.org/maurice-elias-emotional-intelligence-and-family>.
- Fine, Sarah E., Carroll E. Izard, Allison J. Mostow, Christopher J. Trentacosta, și Brian P. Ackerman. 2003. „First Grade Emotion Knowledge as a Predictor of Fifth Grade Self-Reported Internalizing Behaviors in Children from Economically Disadvantaged Families”. *Development and Psychopathology* 15 (2): 331–42. <https://doi.org/10.1017/s095457940300018x>.
- Fingarette, Herbert. 1969. *Self-Deception*. Humanities Press.
- Gardner, Howard. 1983. *Frames of Mind: The Theory of Multiple Intelligences*. New York: Basic Books.
- Goleman, D. 1998. „What Makes a Leader?” *Harvard Business Review* 76 (6): 93–102.
- Goleman, Daniel. 1996. *Emotional Intelligence : Why It Can Matter More Than IQ*. New Ed edition. London: Bloomsbury Pub Ltd.
- . 1998. *Working with Emotional Intelligence*. Bantam Books.
- . 2002. „Emotional Intelligence : Issues in Paradigm Building From the book The Emotionally Intelligent Workplace”. În .

- Greenspan, Patricia. 2000. „Emotional Strategies and Rationality”. *Ethics* 110 (3): 469–87. <https://doi.org/10.1086/233320>.
- Groth, Markus, Thorsten Hennig-Thurau, și Gianfranco Walsh. 2009. „Customer Reactions to Emotional Labor: the Roles of Employee Acting Strategies and Customer Detection Accuracy”. *Academy of Management Journal* 52 (5): 958–74. <https://doi.org/10.5465/amj.2009.44634116>.
- Gunz, Hugh. 1983. „The Competent Manager: A Model for Effective Performance, Richard E. Boyatzis, Wiley, New York, 1982. No. of Pages: 308. ISBN 0–471–09031-X. Price £21.75 (U.S. \$29.50)”. *Strategic Management Journal* 4 (4): 385–87. <https://doi.org/10.1002/smj.4250040413>.
- Hein, S. 2005. „History and Definition of Emotional Intelligence”. 2005. <https://eqi.org/history.htm>.
- Hirstein, William. 2005. *Brain fiction: Self-deception and the riddle of confabulation*. Brain fiction: Self-deception and the riddle of confabulation. Cambridge, MA, US: MIT Press.
- Howard, Ann, și Douglas W. Bray. 1988. *Managerial Lives in Transition: Advancing Age and Changing Times*. New York: The Guilford Press.
- Isaacson, Walter. 2011. „Steve Jobs’s Genius”. *The New York Times*, 29 octombrie 2011, sec. Opinion. <https://www.nytimes.com/2011/10/30/opinion/sunday/steve-jobs-genius.html>.
- Leuner, B. 1966. „Emotional intelligence and emancipation. A psychodynamic study on women”. *Praxis Der Kinderpsychologie Und Kinderpsychiatrie* 15 (6): 196–203.
- Lévy-Leboyer, Claude. 1997. „Gestión de las competencias : cómo analizarlas, cómo evaluarlas, cómo desarrollarlas”. 1997. [https://www.biblio.uade.edu.ar/client/es_ES/biblioteca/search/detailnonmodal/ent:\\$002f\\$002fSD_ILS\\$002f0\\$002fSD_ILS:242626/one?qu=L%C3%A9vy-Leboyer%2C+Claude.&ic=true&ps=300](https://www.biblio.uade.edu.ar/client/es_ES/biblioteca/search/detailnonmodal/ent:$002f$002fSD_ILS$002f0$002fSD_ILS:242626/one?qu=L%C3%A9vy-Leboyer%2C+Claude.&ic=true&ps=300).
- Mayer, John D., și Glenn Geher. 1996. „Emotional intelligence and the identification of emotion”. *Intelligence* 22 (2): 89–114. [https://doi.org/10.1016/S0160-2896\(96\)90011-2](https://doi.org/10.1016/S0160-2896(96)90011-2).
- Mayer, John D., Richard D. Roberts, și Sigal G. Barsade. 2007. „Human Abilities: Emotional Intelligence”. *Annual Review of Psychology* 59 (1): 507–36. <https://doi.org/10.1146/annurev.psych.59.103006.093646>.
- Mayer, John D., și Peter Salovey. 1993. „The intelligence of emotional intelligence”. *Intelligence* 17 (4): 433–42. [https://doi.org/10.1016/0160-2896\(93\)90010-3](https://doi.org/10.1016/0160-2896(93)90010-3).
- . 1997. „What is emotional intelligence?” În *Emotional development and emotional intelligence: Educational implications*, 3–34. New York, NY, US: Basic Books.
- Mayer, John D., Peter Salovey, și David Caruso. 2000. „Models of emotional intelligence”. În *Handbook of intelligence*, 396–420. New York, NY, US: Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/CBO9780511807947.019>.
- Mayer, John D., Peter Salovey, și David R. Caruso. 2004. „Emotional Intelligence: Theory, Findings, and Implications”. *Psychological Inquiry* 15 (3): 197–215. <https://www.jstor.org/stable/20447229>.
- McClelland, David C. 1973. „Testing for competence rather than for «intelligence.»” *American Psychologist* 28 (1): 1–14. <https://doi.org/10.1037/h0034092>.
- Mele, Alfred R. 1992. *Irrationality: An Essay on Akrasia, Self-Deception, and Self-Control*. Oxford University Press.
- Morgan, Judith K., Carroll E. Izard, și Kristen A. King. 2010. „Construct validity of the Emotion Matching Task: Preliminary evidence for convergent and criterion validity of a new

- emotion knowledge measure for young children”. *Social Development* 19 (1): 52–70.
<https://doi.org/10.1111/j.1467-9507.2008.00529.x>.
- Müller-Merbach, Prof. Dr. Heiner. 2007. „Technical and Emotional Intelligence - Friends or Enemies?” *IFAC Proceedings Volumes*, 10th IFAC, IFIP, IFORS, IEA Symposium on Analysis, Design, and Evaluation of Human-Machine Systems, 40 (16): 403–8.
<https://doi.org/10.3182/20070904-3-KR-2922.00071>.
- Nordhaug, Odd, și Kjell Grønhaug. 1994. „Competences as resources in firms”. *The International Journal of Human Resource Management* 5 (1): 89–106.
<https://doi.org/10.1080/09585199400000005>.
- Payne, Wayne Leon. 1985. „A Study of Emotion: Developing Emotional Intelligence; Self-Integration; Relating to Fear, Pain and Desire”. PhD Thesis, The Union for Experimenting Colleges and Universities.
- Petrides, K. V., și Adrian Furnham. 2000. „On the Dimensional Structure of Emotional Intelligence | Request PDF”. ResearchGate. 2000.
https://www.researchgate.net/publication/242569289_On_the_Dimensional_Structure_of_Emotional_Intelligence.
- . 2001. „Trait Emotional Intelligence: Psychometric Investigation with Reference to Established Trait Taxonomies”. *European Journal of Personality* 15 (6): 425–48.
<https://doi.org/10.1002/per.416>.
- Rubin, Robert S., David C. Munz, și William H. Bommer. 2005. „Leading from within: The effects of emotion recognition and personality on transformational leadership behavior”. *Academy of Management Journal* 48 (5): 845–58.
<https://doi.org/10.5465/AMJ.2005.18803926>.
- Russell, Bertrand. 1967. *A History of Western Philosophy*. New York u.a: Simon & Schuster/Touchstone.
- Sala, F. 2002. „Emotional Competence Inventory (ECI): Technical Manual”.
http://www.eiconsortium.org/pdf/ECI_2_0_Technical_Manual_v2.pdf.
- Salovey, Peter, și John D. Mayer. 2016. „Emotional Intelligence”: *Imagination, Cognition and Personality*, noiembrie. <https://doi.org/10.2190/DUGG-P24E-52WK-6CDG>.
- Scarantino, Andrea, și Ronald de Sousa. 2018. „Emotion”. În *The Stanford Encyclopedia of Philosophy*, ediție de Edward N. Zalta, Winter 2018. Metaphysics Research Lab, Stanford University. <https://plato.stanford.edu/archives/win2018/entries/emotion/>.
- Schutte, Nicola S., John M. Malouff, Lena E. Hall, Donald J. Haggerty, Joan T. Cooper, Charles J. Golden, și Liane Dornheim. 1998. „Development and validation of a measure of emotional intelligence”. *Personality and Individual Differences* 25 (2): 167–77.
[https://doi.org/10.1016/S0191-8869\(98\)00001-4](https://doi.org/10.1016/S0191-8869(98)00001-4).
- Sheppes, Gal, Susanne Scheibe, Gaurav Suri, Peter Radu, Jens Blechert, și James J. Gross. 2014. „Emotion Regulation Choice: A Conceptual Framework and Supporting Evidence”. *Journal of Experimental Psychology. General* 143 (1): 163–81.
<https://doi.org/10.1037/a0030831>.
- Six Seconds. 2010. „The Six Seconds Model of Emotional Intelligence: EQ in Action”. Six Seconds. 27 ianuarie 2010. <https://www.6seconds.org/2010/01/27/the-six-seconds-eq-model/>.
- Spencer Jr., Lyle M., și Signe M. Spencer. 1993. „Competence at Work: Models for Superior Performance | Wiley”. Wiley.Com. 1993. <https://www.wiley.com/en-us/Competence+at+Work%3A+Models+for+Superior+Performance-p-9780471548096>.

- Stock, Byron. 2008. *Smart Emotions for Busy Business People*. www.ByronStock.com.
- Taylor, Graeme J., și R. Michael Bagby. 2000. „An overview of the alexithymia construct”. În *The handbook of emotional intelligence: Theory, development, assessment, and application at home, school, and in the workplace*, 40–67. San Francisco, CA, US: Jossey-Bass.
- Tovar, Edmundo Marroquín. 2013. „The Importance of Professional Competencies in the Development of Emotional Intelligence”. ResearchGate. 2013.
https://www.researchgate.net/publication/281976111_The_importance_of_professional_competencies_in_the_development_of_emotional_intelligence.
- Tripathy, Manoranjan. 2018. „Emotional Intelligence - An Overview, Chapter II”. ResearchGate. 2018.
https://www.researchgate.net/publication/335433492_EMOTIONAL_INTELLIGENCE_AN_OVERVIEW.
- White, Robert W. 1959. „Motivation reconsidered: The concept of competence”. *Psychological Review* 66 (5): 297–333. <https://doi.org/10.1037/h0040934>.
- Zuckerman, Miron, Judith A. Hall, Richard S. DeFrank, și Robert Rosenthal. 1976. „Encoding and decoding of spontaneous and posed facial expressions”. *Journal of Personality and Social Psychology* 34 (5): 966–77. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.34.5.966>.